

"Ze vierde het leven"

Maria Jacobs

* Groesbeek, 15 april 1936

† Nijmegen, 5 augustus 2026

Na een lang en veelbewogen, maar ook mooi leven is onze moeder, schoonmoeder en oma heel rustig overleden. We missen haar nu al.

Maria groeide op aan de Pannenstraat in een groot gezin waarvan de moeder al jong overleed. Mede daardoor keek ze terug op een verdrietige en ongemakkelijke jeugd, toch heeft het haar levenslust niet gebroken.

Maria was dan ook een krachtige vrouw die altijd vol vertrouwen vooruit keek.

Ze ging al jong in betrekking, werkte bij de nonnen en werd verkoopster bij de Hema.

Op haar 24^{ste} trouwde ze met Jan, op haar 52^{ste} ging zij alleen verder samen met de prachtige zonen Marcel en Jürgen die zij kreeg met Jan.

Haar levenszin bracht ze over op haar jongens door ze altijd met zorg en liefde te omringen. Niets was haar te veel. Ze ondernam van alles met ze, vierde alles wat er gevierd kon worden en bood de jongens altijd een warm en veilig thuis.

Maria kon echt genieten van de gewone dingen. Op zondag: zondagse soep en bieftuk. Op de andere dagen eenvoudige maar lekkere Hollandse kost.

Haar deur stond altijd gastvrij open, ze hield van een feestje en was een echte gangmaker. Haar schoondochters, Rianne en Rian werden hartelijk ontvangen, ze hadden een fijne band samen.

Ze was dolgelukkig toen ze oma mocht worden. Puck, Lucas, Emma en Sophie waren alles voor haar. Zij hebben dan ook prachtige herinneringen aan bijvoorbeeld de liedjes van Juffrouw Toos.

Op de Mansberg genoot ze enorm van de contacten met haar buurtjes. Met haar grote hart en hartelijkheid legde ze altijd snel contact.

Vanwege de gevolgen van een zwaar hartinfarct in het verleden en andere gezondheidsproblemen verhuisde ze naar Huize Boszicht. Ze had er absoluut geen zin in, maar eenmaal daar vond ze heel snel haar draai. Ze werd lid van het koor "De Vrolijke noot", maar was het zelf ook. Met haar innemende karakter was ze snel geliefd bij de bewoners en het personeel.

Ze nam plaats in de cliëntenraad, want er moest toch iemand voor "die oudjes" zorgen. Ze ging sjoelen en Rummikuppen en genoot enorm van muziek.

Bellen tussen zes en negen was uit den boze want dan was ze druk met allerlei leuke dingen.

Ondanks de dingen die ze met zich meedroeg hechtte ze aan het leven, pas toen haar lichaam haar meer en meer in de steek liet was het klaar.

Wij denken met heel veel liefde en dankbaarheid aan haar terug.

Wij bedanken iedereen van Huize Boszicht voor de liefdevolle zorg en u, jullie voor de steun en het mee-leven.

Kinderen en kleinkinderen

